

SYDÄMEN VIESTI

Rukoussunnuntai on edeltä käsin tiedossamme. Mutta elämässämme saattaa olla jokin asia tai tilanne, joka välittömästi ohjaa meidät rukoukseen Jumalan eteen. Rukouksessa voimme tuoda esille elämämme tuntoja laidasta laitaan, kiitoksesta syvään tuskaan tai hiljaisiin kysymyksiimme.

Rukous, sydämen puhe Jumalan puoleen kuuluu aina sieltä, missä milloinkin olemme. Elämässämme voi olla tilanteita, joiden edessä tunnemme täydellistä avuttomuutta ja neuvottomuutta. Siihen voi liittyä suurta suruakin. Milloin sydän itkee vain Jumala voi kuulla sen. Sydämen hiljainen viesti kantautuu Jumalan tietoon, hyvä niin.

Me lähetämme toisillemme erilaisia viestejä teknillisten laitteiden välityksellä. Emme kuitenkaan voi lähettää toisillemme viestejä suoraan sydämeistä sydämeen, mikä sinänsä voisi olla hienoakin. Mutta sydämemme toimii viestikeskukseksi niin, että Jumala lukee viestimme suoraan sydämeistämme. Hän näkee sydämemme, kaiken mitä siellä on.

Rukouksessa olemme ja viivymme Jumalan edessä. Odotamme, mitä hän meille antaa. Jumalalla on mahdollisuudet antaa monin verroin enemmän kuin osaamme pyytää tai edes ajatella, niin Efesolaiskirjeenkin mukaan.

Meitä kehoitetaan etsimään ja kolkuttamaan, mutta Jumala itse kutsuu lapsensa rukoukseen. Sydämen puhe on Jumalan kohtaamisen paikka, läheistä yhdessäoloa Jumalan kanssa. Me tiedämme, että taivaaseen nousut Vapahtajamme Jeesus Kristus rukoilee joka hetki meidän puolestamme. Hän on Henkensä kautta läsnä täällä.

Vapahtajamme ei johdata meitä vaikeuksien ohi, vaan lupauksensa mukaan hän kulkee itse kanssamme niiden läpi. Mieltämme huojentaa ja taakkojamme keventää ymmärrys siitä, että Jeesus on lupauksensa mukaan kanssamme jokaisessa elämämme hetkessä.

Kristillinen rukous vie meidät myös rehelliseen itsetutkiskeluun. Oman syntisyyden tunnustaminen Jumalan edessä on vaikeinta. Rukous on pohjimmiltaan kaltaisenaan olemista Jumalan edessä yksin Jeesuksen sovitusyöhön turvaten. Silloin kun ei tahdo löytyä sanoja, ei osaa, ei ole voimia, pelkää tai epäilee, on hyvä rukoilla Jeesuksen antaman Isä meidän-rukouksen sanoin.

Uskonpuhdistajamme Martti Luther pohtii Isä meidän-rukouksen äärellä:

”Tämän rukouksen tarkoitus on siis seuraava. Jumala ei tahdo ottaa huomioon meidän syntiämme eikä nuhdella meitä siitä, minkä joka päivä ansaitsemme, vaan hän tahtoo kohdella meitä armollisesti niin kuin hän on luvannut ja näin antaa iloisen ja pelkäämättömän omantunnon seisoksemme hänen edessään ja häntä rukoillaksemme.

Sillä ellei sydän ole oikeassa suhteessa Jumalaan ja osaa jäädä tähän luottamukseen, se ei uskalla rukoilla. Tätä iloista luottamusta taas ei synny mistään muusta kuin siitä tietoisuudesta, että synnit ovat meille anteeksiannetut”.